Remembering a Legend

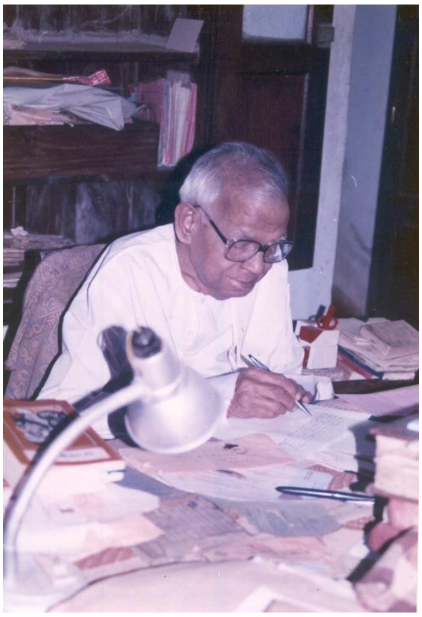

My grandfather Dr. Suranad P.N. Kunjan Pillai is a legend. He has left behind an indelible mark in the minds of people, he has touched many lives, he is remembered and valued. While his literary persona is what distinguishes him, as his grandchild I remember him more as a very affectionate grandpa who always had my best interests in mind. I am sure that all his grandchildren share the same sentiment. Even while donning that raiment of affection, he has been a most valued guide and mentor inculcating all the best ideals in me. Though through the years when I was staying with him, it never struck me… he was just my beloved grandfather. Now, as the years pass by so swiftly, there is a tinge of regret in the recesses of my being that maybe I did not do full justice to his training and guidance. Nevertheless, I couldn't ask for or even perceive another person as my grandfather. He was a true visionary and seer, and sowed the seeds of spirituality in me which has come to my rescue at all moments of crisis life has presented. Most importantly, I am grateful for the positivity and enthusiasm he inspired.

I sometimes think that his profound scholarship and critical acumen has overshadowed his creative persona. He was a poet with a deep vision… there are poems that reveal his essential self and beliefs. Here is a thought-provoking section from his poem "Ente Matham" (എന്റെ മതം) or "My Religion", which I remember him by today, on this occasion of his death anniversary.

എൻ മതമിത്രതാനെൻ ബോധം സത്യത്തിൻ

മേന്മ തൻ ദീപ്തിയാണെന്നു തന്നെ.
ഇപ്പൂവുമിപ്പുല്ലുമിക്കാണും ലോകമി-
തെപ്പേരും സത്യമായ്ക്കാൺമു ഞാനും.
ഞാനില്ലെന്നെങ്ങനെ ഞാനിന്നു വാദിക്കും?
ഞാനീ പ്രപഞ്ചത്തിൻ കേന്ദ്രബിന്ദു.
എൻ ബോധരശ്മികൾ വീണുവിളങ്ങിടു-
മുൺമകളെന്നിൽ പ്രതിഫലിപ്പൂ.
ഉണ്ടെന്ന ബോധമെന്നുള്ളത്തിലുജ്ജ്വലി-
പ്പുണ്ടൊരു ജീവിതദീപികയായ്.
കൂരിരുൾ മൂടിയാൽ ലോകം വിലയത്തിൽ-
ച്ചേരുമതുകൊണ്ടു ചേതമെന്തേ?
ജീവിതശോഭകൾ താവുന്ന ഭാവങ്ങൾ
മേവുമ്പോൾ നാമേവമൂഹിക്കേണ്ടേ?

ഞാനൊരു സത്യമിക്കാൺമതും കേൾപ്പതും
നാനാപ്രകാരമാം സത്യം തന്നെ.
എങ്കിലുമെന്നെപ്പോൽക്കാൺമവയെങ്ങനെ-
യെങ്കൽ നിന്നിന്നു വിഭിന്നമാവൂ?
ആരാഞ്ഞു നോക്കുമ്പോളാരുമെൻ ഭാവങ്ങ-
ളോരോന്നായ് വ്യക്തമായ്ക്കാട്ടിനില്പൂ.
നാമെല്ലാം ബന്ധുക്കൾ ലോകകുടുംബത്തിൽ
നാമെല്ലാമംഗങ്ങൾ, ദായാദരാം.

ഭാരതമെന്നമ്മ, ഭൂമിയെന്നമ്മൂമ്മ,

സൂര്യാദിഗോളങ്ങൾ മാതുലൻമാർ.
മാനുഷരെന്നല്ല, മണ്ണിൻതരി പോലും
നൂനം സഹജാതരിന്നെനിക്ക്.

സത്യത്തിൻ സാരമായല്ലാതെ ഞാനൊന്നും
ചിത്തത്തിൽ ക്കാണുന്നീലായതിനാൽ
ഉൺമയ്ക്കു മുൻപിൽ ഞാൻ സൌഹൃദമർപ്പിച്ചു-
കൊള്ളൂന്നേൻ -- എൻ മതമിത്ര മാത്രം.